

Sygn. akt X Kz 151/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013r r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Zakrzewska

Sędziowie: SO Małgorzata Beata Janicz, SO Grażyna Puchalska-spr

Protokolant: sekretarz sądowy Łukasz Biernacki

Przy udziale prokuratora

po rozpoznaniu w sprawie A. K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 231§1 kk

na skutek zażalenia oskarżyciela subsydiarnego T. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 30 listopada 2012r.

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy umorzył na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego A. K. z uwagi na brak ustawowych znamion czynu zabronionego, obciążając kosztami postępowania oskarżyciela subsydiarnego.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżył oskarżyciel subsydiarny, zarzucając postanowieniu błędy proceduralne i merytoryczne mające istotny wpływ na treść postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela subsydiarnego nie jest zasadne.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że zachowanie oskarżonego opisane w akcie oskarżenia nie wyczerpuje znamion przestępstwa którego popełnienie zarzuca T. W.. Otóż w pierwszej kolejności odpowiadając na czyniony we wniesionym środku odwoławczym zarzut związany z kwestionowanym przez oskarżyciela przebiegiem posiedzenia sądu z dnia 30 listopada 2012r, sąd odwoławczy nie stwierdził żadnego z uchybień o których mowa w zażaleniu. Oskarżyciel subsydiarny był obecny na terminie posiedzenia, zatem postanowienie zostało mu ogłoszone, on zaś został pouczone o sposobie i terminie jego zaskarżenia co unaocznia protokół k.49. Wydając oskarżycielowi odpis postanowienia, o co wniósł T. W. podczas posiedzenia, sąd meriti nie był obowiązany do ponawiania adnotacji sposobie i terminie jego skutecznego zaskarżenia. Nie jest też prawdą jakoby oskarżyciel subsydiarny nie otrzymał prawa głosu podczas posiedzenia w przedmiocie umorzenia, jeśli zważyć na zapis znajdujący się w tymże protokole

odnośnie stanowiska w sprawie T. W.. Słusznie zanegował sąd meriti ewentualnie czynioną przez oskarżyciela ustną polemikę z argumentacją wyrażoną w postanowieniu sądu.

Na marginesie jedynie należało zwrócić uwagę na niedopuszczalność czynionych przez skarżącego uwag pod adresem sędziego referenta w tej sprawie.

Wracając do merytorycznych rozważań związanych z przedmiotem toczącego się postępowania sąd okręgowy w całej rozciągłości podzielił pogląd sądu meriti odnoszący się do braku znamion czynu zabronionego wyczerpującego dyspozycję art. 231§1kk.

Otóż wskutek interwencji wspólnoty mieszkaniowej (...) – pismo z dnia 26 maja 2010r sprawa robót budowlanych na parkingu usytuowanym na terenie Szpitala (...) przy ul. (...) w W. była badana przez Państwowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego – czego dowodem są m.in. protokół nr (...) kontroli robót budowlanych lub obiektu budowlanego z dnia 25.06.2010 roku – vide k. 63, oraz pismo - udzielenie odpowiedzi na zapytanie PINB odnośnie remontu parkingu na terenie działki nr Ew. (...) z obrębu (...) przy ul. (...) w W. - z wydziału Architektury i Budownictwa dla D. (...) Urzędu Miasta Stołecznego W. z dnia 11.04.2011 roku k. 65. Co prawda w dniu 29 listopada 2011r. Państwowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego wydał decyzję nr (...) nakazującą Szpitalowi (...) przy ul. (...) w W. doprowadzenie przedmiotowych miejsc postojowych do stanu zgodnego z prawem, poprzez ich przesunięcie na odległość 10 m. od okien pomieszczeń przeznaczonych na pobyt stałych ludzi, jednak (...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego decyzją nr 47/12 z dnia 13.01.2012r. uchylił w/w decyzję i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Po powtórnej ocenie materiału dowodowego PINB dla W. decyzją nr (...) z dnia 08.05.2012r. umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie. T. W. działający z upoważnienia WM (...) w dniu 22.05.2012 roku złożył do (...) Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego za pośrednictwem PINB zażalenie od decyzji nr (...) z dnia 08.05.2012r. oraz na bezczynność organu pierwszej instancji. W wyniku złożonego zażalenia akta sprawy zostały przekazane do (...) Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w celu zbadania sprawy. W dniu 11.06.2012 roku Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał Postanowienie nr (...) w którym uznał zażalenie WM (...) na bezczynność organu pierwszej instancji za niezasadne.

W ocenie sądu odwoławczego niezasadnie oskarżyciel subsydiarny zarzuca oskarżonemu zaniechanie w podejmowaniu czynności związanych z wyjaśnieniem sprawy parkingu o którym mowa, a tym samym popełnienie przestępstwa z art. 231§1kk. Jak wynika z materiału dowodowego, w tym wskazanych wyżej dokumentów potwierdzających przeprowadzone czynności, organ ten podjął kroki zmierzające do rozstrzygnięcia tej kwestii. Jeśli dostrzec bowiem, że niedopełnienie obowiązków, o którym mowa w art. 231 § 1, polegać winno na zaniechaniu ich wykonania albo na wykonaniu nienależytym, sprzecznym z istotą lub charakterem danego obowiązku to oczywistym jawi się stwierdzenie, iż działania oskarżonego – dyrektora Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego i podległej mu komórki nie wyczerpują znamion tego przestępstwa.

To, iż w ocenie skarżącego czynności podejmowane przez ww. organ nie są skuteczne, bowiem nie doprowadziły do postulowanego przez niego żądania, a tym samym wskazują nieskuteczność podejmowanych przez niego działań na gruncie drogi administracyjnoprawnej nie stanowi o bycie czynu zagrożonego ustawą karną. Nie można także zgodzić się z poglądem skarżącego jakoby jego działania PINB spowodowane były swoistym naciskiem ze strony tak oskarżyciela subsydiarnego jak i w szczególności wystąpieniami J. P. – Posła na Sejm RP. Otóż na powyższe nie wskazuje treść korespondencji kierowanej do Pani J. P. Poseł na Sejm RP z dnia 02.06.2011 nr (...), z dnia 22 lipca 2011r. nr (...), oraz z dnia 30 listopada 2011r. nr (...). Co warto także dostrzec czynności podejmowane przez PINB o których mowa we wstępnej części postanowienia wykonane zostały daleko wcześniej niż skierowano wystąpienia do PINB dla W. od poseł na Sejm RP J. P. z dnia 23 maja 2011 roku, 11 lipca 2011 roku oraz z dnia 14 listopada 2011 roku. Czynności PINB miały zaś miejsce odpowiednio w dniu 25 czerwca 2010r – protokół nr (...) oraz 28 lutego 2011r - pismo do Wydziału Architektury i Budownictwa dla dzielnicy (...) Urzędu W.

Z tych wszystkich względów zasadne było umorzenie postępowania w oparciu o treść art. 17 § 1 pkt 2 kpk.